butlletí informatiu

juliol-agost 2018

La Ribalera. Pic de Maniga (foto: Salvador Monpeat)

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Sortida al Santuari de Montgrony (foto: Àngel Porras)

Chamonix. Arribant a la Fissure Rouge (foto: Javier Aznar)

editorial

UN RESUM DEL JUNY

"Al juny, la falç al puny"

Juny, sisè mes de l'any. Mes en el que s'han esdevingut fets importants per la nostra entitat, començant per La Ribalera i anem per la setena; la Flama del Canigó portada a casa nostra per membres de la SIJ; la posta en marxa dels mitjans en les xarxes socials com, facebook, instagram, you tube i la Diada del Soci que aquest any ha batut tots els rècords de participació, sobre tot per part d'un jovent que dia rere dia aporten il·lusió i empenta, amb un gir en els costums, i en la forma de fer i innovar. Les novetats proposades a la junta pels vocals més joves en temes de distincions i entrega de premis han estat una de les novetats que han marcat la diferència amb d'altres anys.

Vam aprofitar la Diada per rememorar el trasllat de la nostra Entitat ara fa deu anys, amb els pensaments i records que venen al cap quant tanques la porta darrere teu després de tants anys viscuts en el mateix lloc. I com no, els dubtes que es presenten quant obres la porta d'un local en un nou barri i una nova gent.

Doncs bé aquí som, adaptats i acceptats, i tal com va llegir al nostre soci i company Jordi Romagosa, aquell dia de la Candelera de fa deu anys vam fer la darrera Travessa un cop que vàrem tancar la porta per obrir-ne una altra.

Fins el sisè mes de l'any vinent...

¡ BONES VACANCES A TOTHOM!

ÍNDEX

3 EDITORIAL: Un resum del juny
4 MUNTANYA: La Ribalera - Dues visions
11 AEC: Diada del soci

AGENDA D'ACTIVITATS:

13 CALENDARI juliol; Campament d'estiu
14 SEMPREPODEM: CAP DE REC...
15 SEMPREPODEM; CULTURA; TURISME eqüestre
16 GLACERA; PESSEBRE; NORMES GENERALS
17 Senderisme, vinyes i estrelles
18 GLACERA: Chamonix
19 MUNTANYA: Castell de Montsoriu
21 MUNTANYA: Santuari de Montgrony
23 SEAM: Nanga Parbat
25 SEAM: Pedraforca
26 MUNTANYA: Puig de la Força
28 RECORDANT: II "rallye" d'alta muntanya
30 AEC: Altes; Pagament; Correus

17-6-2018

LA RIBALERA - DUES VISIONS

1- CRÒNICA INTERIOR

Per: Pep Molinos (Coordinació de La Ribalera)

Pic del Salòria (foto: Pere Mansilla)

Dijous. El grup de voluntaris "alliberats laboralment", han senyalitzat amb cintes i banderoles gran part de l'itinerari.

Divendres. La majoria de l'itinerari està marcat. Un equip improvisat de "pontoners" ha construït les passeres de Glorieta i de Prat Miró, s'ha pujat aigua a alguns controls d'alçada, però encara en resten alguns per abastir; confiem amb el jovent que pujarà demà dissabte. A la tarda els responsables de logística i tècnica en un racó, trencant-se les banyes per poder quadrar els escassos recursos de vehicles 4x4 i poder apropar els controls per les malmeses pistes a la seva ubicació.

Dissabte. S'acaben de marcar els trams que falten de l'itinerari. El Grup Jove puja aigua i subministres al C-4. A la plaça s'organitza el muntatge de les infraestructures de la plaça, de penjar cartells i pancartes, i ens barallem amb un arc inflable. Es munta en el garatge d'un veí tota la parafernàlia informàtica i de transmissions. Es fa la darrera reunió de voluntaris per tal que demà tothom conegui la seva tasca. Mentre, el tranquil poble de Tírvia es va omplint de corredors, familiars i amics. Posteriorment hi ha la reunió de corredors per exposar les darreres novetats de la cursa.

Diumenge. A les quatre del matí, alguns controls es concentren amb els ulls

encara lleganyosos a la plaça del poble. Allí es presenten també els vehicles que ens portaran el més a prop possible dels nostres llocs de controls. A alguns després del tram amb vehicles, encara ens queda caminar hora i mitja. Encara no sé d'on han sortit els 4x4 (potser els han requisat?).

A l'hora convinguda des de Base Tírvia comproven per les emissores que tots els controls estiguin ubicats. El dia es presenta fantàstic i amb una bona temperatura pels corredors. Tot es va desenvolupant com s'havia planificat.

La majoria de corredors van fent els seus recorreguts i complint els seus horaris amb l'habitual somriure; els controls van tancant en passar els controls escombra (bona feina la d'aquests paios!!). I un bon senyal: no veiem ni sentim l'helicòpter, i el "temut" codi LIMA no s'utilitza.

La plaça com ja es tradicional, és una festa amb l'arribada dels corredors i el gran Frank de Burg fent d'spiker. Els responsables de plaça amb els seus col·laboradors, tenen el seu "fregao" particular amb el centre de control i el dinar dels corredors.

Arriben els darrers corredors i també els controls desplaçats. Es va retornant tot el material: walkies, llistats, banderoles, senyalització, etc al centre de control; també es lliuren les fotografies que s'ordenaran i classificaran per a penjar-les a la web. Comencem a arreplegar tot el material de plaça amb l'ajuda cada vegada més escassa del personal.

Coll de Màniga (foto: Pep Molinos)

Sense perdre ritme anem baixant tots els voluntaris i corredors de l'Agrupa al complex de les Piscines, per tal de fer el dinar comunitari i repartir els premis als millors corredors de la nostra entitat. També tenim un sorteig pels voluntaris de productes del país.

Ja més serens i amb l'estómac ple, però un xic cansats de la jornada, retornem a la plaça per tal de continuar recollint el material, carregar-lo a la camioneta i deixar l'espai com si res no hagués alterat la vida tranquil·la de Tírvia.

Exposant aquestes ratlles de reflexió sobre La Ribalera, he anomenat algunes de les tasques que són més visibles, però no puc (i sempre em deixaria algú) nomenar a tots els amics i voluntaris que fan que aquesta "bogeria" tiri endavant, i que som més d'un centenar.

Doncs sí, l'Agrupa ha organitzat la setena edició de la Cursa per Alta Muntanya La Ribalera, demostrant una vegada més la seva capacitat com entitat i grup humà capaç de tirar endavant un projecte col·lectiu.

Pocs es pensaven que el 2018 seguiríem organitzant aquesta prova. Quan el 2012 amb motiu del centenari de l'Agrupa vàrem tirar endavant La Ribalera, teníem clar que havia de ser un projecte de futur i una activitat el més global possible.

Enguany, ja amb la cursa consolidada, amb els tres itineraris ben definits, amb un voluntariós voluntariat on la majoria ja coneix la seva tasca, amb uns corredors satisfets del recorregut i les atencions rebudes, amb una climatologia esplèndida, podem confirmar que La Ribalera d'enguany ha sigut un èxit tant a nivell esportiu com humà.

Totes les reunions prèvies de la comissió organitzadora (direcció tècnica, logística, emissores, informàtica, xarxes socials, secretaria, etc), les modificacions per a perfeccionar les anteriors edicions, tots els esforços dels socis i col·laboradors, i la incorporació incipient del nostre jovent, han donat el seu fruit; i això ens fa mirar amb optimisme el futur de la Ribalera i de la nostra entitat.

Som conscients de que hi ha aspectes a millorar, que sorgeixen petites incidències on cal posar bona voluntat i saber improvisar, que sovint hi ha motius de neguit i preocupació com és la manca de 4x4, manca de personal a Tírvia, el nou sistema de lectura dels dorsals, dificultat a subministrar alguns controls, etc... obstacles que de mica en mica es van superant. Solament ens queda una tasca per a completar, i és que els membres del Grup Jove, alguns d'ells avui corredors, es vagin incorporant al grup organitzador amb tasques de responsabilitat i de controls, tant d'alçada com escombres.

Una vegada més i en nom de la comissió organitzadora: gràcies a tots!!

2- Des del Control 3

Per: Rosa Maria Soler

Com cada any, ens llevem "ben d'hora, ben d'hora",
com deia aquell i després de fer un cafè i un mos ràpid a la furgoneta, fem cap a la plaça, on ens han convocat a 2/4 de 5.
Aviat pugem als cotxes tot terreny,
que ens aproparan als diferents punts de control.
En el nostre cas, ens apropen molt
i ens caldrà caminar poc més de 5 minuts.

Control 3 (foto: Rosa M. Soler)

Per arribar al punt de control, enguany ens ha calgut travessar una "riera" (que altres anys no hi era) amb un incident sense importància, però molt aparatós que m'ha comportat un ull de vellut!!

Arribem al Control que encara és negra nit i ens posem de seguida a muntar la paradeta, amb tot el material que ja es va dipositar allà el dia abans: Taules, cartells beguda i menjar, tot esperant que des de "Base Tírvia" facin el control de ràdio.

D'entrada no fa gaire fred... al menys mentre estem en moviment, però un cop acabat el muntatge, es gira aquell ventet que sol fer quan es fa de dia i ens obliga a posar-nos a sobre totes les capes

Membres del control 3 i control de pas 1 (foto Rosa M. Soler)

de roba que portem. Per la ràdio es van fent les comunicacions de comprovació entre Base Tírvia i cada control i finalment ja donen l'avís de la sortida de la Marató.

Des d'on som, tenim un bon punt de vista sobre el recorregut previ al nostre control, i veiem ja des de lluny com van arribant els corredors.

Abans de que arribin els primers, ens adonem que se sent un fort soroll d'aigua que prové del camí per on han de venir. Un parell de nosaltres s'hi apropen i es troben amb la sorpresa que, el que altres anys era un petit rierol, enguany baixa amb força aigua. Malgrat que intenten posar-hi uns troncs, la cosa no queda gaire reeixida... Valgui la bona voluntat!

Quan arriben els primers, constatem que "han sucat", però la veritat és que amb la marxa que porten, no crec pas que ho notessin gaire. Molts ni tan sols s'aturen a beure o menjar alguna cosa.

Després ja en van venint d'altres que fan més bon paper a la nostra parada-ta. Fem fotos als 2 corredors de l'Agrupa, i a algun conegut.

Finalment arriba l'equip escombra i tanquem el control de la Marató.

El mateix ritual es repeteix amb la mitja Marató, amb la varietat que aquí hi ha una amplia representació d' "Agruperus", que sempre s'aturen a fer un mos i a xerrar una mica, encara que siguin 4 paraules. Algú fa broma i ens pregunta si ens hem

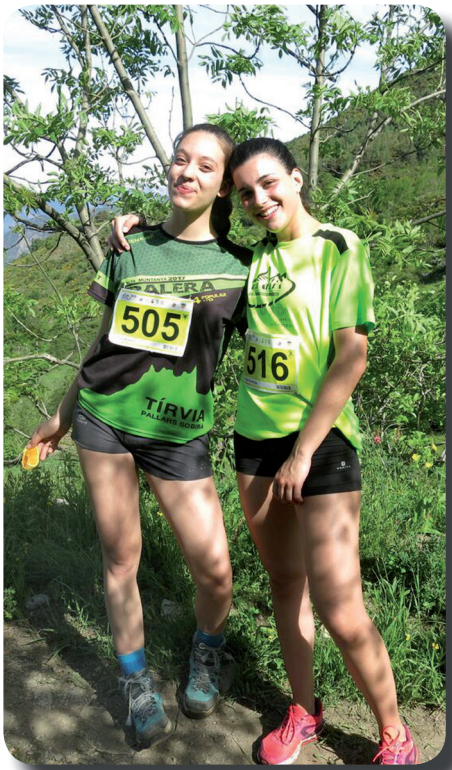

foto: Mari Guillen

deixat l'aixeta oberta (pel torrent).

Ara ja ens ha arribat el solet i ens comencem a recuperar.

Quan ja calculem que ha d'arribar l'equip escombra de la mitja Marató amb un corredor que ens faltava, apareix inesperadament el primer corredor de la Cursa Popular!!! Ai ui! Correm-hi tots: Cal fer la lectura del xip del dorsal i ni tan sols havíem preparat el mòbil... També li hem de fer la foto. Mentre estem en això també arriba l'equip escombra i hi ha uns moments d'atabalament.

Un cop superat el "caos", tanquem control de la R-22 i aviat comencen a arribar més corredors de la Popular. A vegades arriben en grups de 3, 4 o més i hem de fer "barrera" per que s'aturin per la lectura del xip primer i per la foto després. No els deixem arribar a la teca, fins que han complert els 2 requisits, ja que sinó se'ns descontrolen... (ja podeu riure, però es literalment així!).

Quan acaben de passar tots (entre ells uns quants de l'Agrupa), tanquem definitivament el control amb l'equip escombra. Ara toca recollir.

foto: Mari Guillen

Mentre comencem a fer-ho, arriben també els 2 integrants del Control de pas 1. Com que hem d'esperar el Control 4, decidim anar guanyant temps i que 6 persones baixin caminant cap a Farrera desmuntant la senyalització de la cursa. Els altres dos ens quedem per acabar de recollir i esperar els companys del C4.

Quan aquests arriben parlem amb Tírvia, per organitzar que ens vinguin a recollir un tot terreny, tant als que som encara al control amb tots els "trastos", com als que han baixat a Farrera.

Iau! Tots cap a la plaça de Tírvia, que quan hi arribem bull de gent: Els que van arribant a la meta i els que els reben, els que pugen al podi per recollir les medalles, els fotògrafs, la parada de venda d'articles de l'Agrupa, els que es refresquen a la font, els que mengen i beuen a les taules i bancs a l'ombra i que abans han passat per la ben organitzada parada de menjar que hi ha a la plaça...

Cal no oblidar els que treballen des dels dos locals i porten el control de tot plegat: Ràdio, informàtica, logística dels transports, recollida de fotos, recollida de mòbils, entrega de premis del sorteig i tantes i tantes feines que no es veuen però que són importants.

La traca final és el dinar a la piscina, on ens reunim tots els de l'Agrupa (voluntaris i corredors) per celebrar la feina feta i repartir els premis "Eduard Ruiz" als primers socis classificats a cada categoria.

Acabem amb un sorteig de diversos articles i ens acomiadem fins l'any vinent. Alguns tornen cap a casa i d'altres més afortunats, ens quedem fins dilluns.

Ha estat emocionant viure un cop més la Ribalera, essent conscients de la feinada que comporta i el munt d'hores que hi han d'haver deixat els que porten el pes de l'organització!!

Entre tots hem aconseguit un any més que la Ribalera hagi estat un èxit.

Que sigui així per molts anys!

Foto: Rosa M. Soler

DIADA DEL SOCI

21-juny-2018

Jordi Romagosa (soci 1224)

Són 2/4 de 8 quan na Dolors i jo entrem a l'Agrupa. l'activitat de l'element femení és quasi frenètica preparant llesquetes de pa amb botifarres variades, combinacions de paté amb pebrot i fuet...

Foto: Domènec Palau

Salutacions, xerrades, retrobaments, anècdotes de la darrera Ribalera...

Ens anem situant a la sala del fons, el xivarri és colossal. Cap a 3/4 de 9 en Pere (president) aconsegueix que fem silenci i ens explica l'acord a que han arribat la Junta i les Seccions per a canviar l'atorgament de medalles per activitats; resumint-ho: La cosa consisteix en que cada secció atorgarà la seva distinció a un membre, sense que sigui la matemàtica d'assistència a les activitats l'únic fet determinant.

El president fa memòria del fet que ja fa deu anys que som en aquest local del barri de la Sagrada Família i tal com havíem acordat em convida a llegir un parell d'articles que en el seu dia vaig escriure per comentar el canvi de seu.

Tot seguit la pantalla s'omple amb els vídeos i fotografies que resumeixen les activitats de les seccions: Muntanya, Cultura, ERE, Grup Jove, SEM, Bicicleta, SEAM i per acabar-ho un recull anomenat «2ª part sense ficció» amb una càrrega d'ironia i bon humor. Forts aplaudiments han tancat cada un dels vídeos i fotografies de les diferents seccions.

Foto: Jordi Pino

Ara en Pere ens fa acostar a tots els membres de la Junta i es procedeix a l'entrega de medalles als nomenats per les diferents seccions i la pròpia Junta. Els receptors agraeixen amb breus parlaments la distinció.

I s'ha acabat, ara a desar les cadires i a gaudir del piscolabis que ens han preparat, tot té molt d'èxit i aviat les safates queden ben buides; ep! Quan pensavem que s'havia acabat, surten les coques i el cava, això torna a convocar el personal al voltant de les taules.

Parlant-ho amb el president hem calculat que avui ens hem aplegat cosa d'una seixantena llarga d'amics i amigues, està clar que la guàrdia urbana diria que érem 25 i gràcies, què hi farem, les matemàtiques també són subjectives...

Alguns que vivim pel Baix Llobregat ens n'anem, ens fiquem a dins d'un cotxe i cap a casa, és 1/4 d'onze

És la muntanya i aquestes reunions el que mantenen viva la nostra amistat. Fins l'any que ve. Gràcies amics!

Foto: Jordi Pino

CALENDARI JULIOL-AGOST

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
3 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
12 dj	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
15 al 29	SIJ	Campament d'estiu a Escalarre (Pallars Sobirà)	SIJ
15-16 ds i dg	Turrisme Equestre	Prada de Conflent-Ref.Marialles-Camprodon	Miquel Casas
21 ds	Muntanya	Semprepodem: Tossa Plana de Lles	Pere Mansilla
Agost	SEAM i Grup Jove	Campament d'estiu als Alps (Ecrins)	SEAM i Grup Jove
25 agost a 2 setembre	Muntanya	Xè Campament d'estiu - VERCORS	Pep Molinos
Tots els dilluns	AEC	Labors	M. Antònia i Mari

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

SECCIÓ DE MUNTANYA

Xè CAMPAMENT D'ESTIU

VERCORS

Enguany el campament de la secció de Muntanya està previst fer-lo del 25 d'agost al 2 de setembre al Vercors, un gran altiplà calcari que conforma el Parc Natural Regional de Vercors. S'aixeca al sud de Grenoble i a un centenar de quilòmetres dels Alps. El terreny està format pels seus imponents congostos, penya-segats, torres calcàries, altes comes, prats alpins, grans boscos, i cims altius que li donen un aspecte força característic.

L'objectiu, talment com en altres edicions, serà realitzar un conjunt d'excursions i ascensions per les contrades més representatives del massís, planificades i coordinades pels propis participants ●

SEMPREPODEM 21-7-2018

CAP DE REC-
LA MUGA-
TOSSA PLANA DE LLES-
CAP DE REC

Magnífica ruta circular
sortint des del Refugi guardat del Cap del Rec

Desnivel: 1250 m

Durada: 7h aprox.

Nivell: Moderat/alt

Sortida: Autocar 6.30h Padilla, 6.45h Fabra i Puig

Preu: 22 ☐ socis online 30☐. Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupa: CAIXA D'ENGINYERS ES72 3025 0017 4114 0003 1058 (Indiqueu nom, cognom i "Tossa Plana")

Material: Motxilla, barret, roba d'abric i protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua i menjar per a tot el dia. Aconsellable dur bastons.

Trobada preparatòria: dijous 19/07/2018 a les 20.30h

Vocal: Pere Mansilla 601110287

Recorregut: Refugi Cap del Rec-Collet de Salami-La Mata-Prat de l'Agna-Les Munyideres-Prat de la Riba-Bac de la Muga-Estany de la Muga-La Muga (2861m)-Coll de la Muga-La Mugueta (2773m)-Cota secundària (2783m)-Tosseta de Vallcivera (2848m)-La Portelleta-Tossa Plana de Lles (2916m)-Cota secundària (2865m)-Pic de Setut (2868m)-Port de Setut-Estany Gran de Setut-Pla de les Someres-Refugi del Pradell-Refugi Cap del Rec.

Normativa: és obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor.

ACTIVITATS SEMPREPODEM

DATA	LLOC	VOCAL
21 juliol	Tossa Plana de Llés	Pere Mansilla

CALENDARI 2018
CULTURA / SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
29 setembre	Vallgorguina	Domènec Palau
6 octubre	Senderisme, vinyes i estrelles	Ramon I. Canelles
20 octubre	Sant Miquel d'Olèrdola	Domènec Palau
17 novembre	Pessebre	Josep Bou

TURISME EQÜESTRE

RUTES PROGRAMADES PER LA FEDERACIÓ CATALANA DE TURISME EQÜESTRE

Els qui estigueu interessats, poseu-vos en contacte amb en **MIQUEL CASAS** (tel. 669 485 422)

DATA	LLOC
14 i 15 juliol	Prada del Conflent - refugi de Mirailles - Camprodon

ESCOLA D'ESPORTS DE MUNTANYA GLACERA
CALENDARI 2018

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	26 de setbre	29 i 30 de setembre	FEB

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	26 setbre 3 i 10 d'oct.	29 i 30 set, 7 i 8 d'octubre	AEC

PESSEBRE 2018

El **17 de novembre** es posarà el Pessebre a **Brunyola**, un poblet entre les comarques de la Selva i les Guilleries. Té un castell del segle XI i una ermita també del mateix temps. Visitarem el volcà de la Crosa a prop de Vilobí d'Onyar. Aquest volcà té el crater de més diàmetre de tota la península i els que vulguin podran fer una ruta caminant fins a Brunyola.

Aneu-vos reservant la data!

NORMES GENERALS
PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despreniments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació

6 d'octubre 2018

SENDERISME, VINYES I ESTRELLES

Un dia ben complet per la comarca de la Noguera amb diversitat de propostes

Sortida amb autocar a les 7,30 h de Provença- Padilla i 7,45 h de Palau Reial

Mati senderisme: Es farà la ruta del congost de Mu, que es troba a la part baixa del Segre abans de l'aiguabarreig amb la Noguera Pallaresa. El recorregut el guiarà el nostre consoci Ramon Ignasi Canyelles i té una duració de 3 a 4 hores.

Pels que no puguin caminar es farà una visita cultural.

Dinar de carmanyola

Tarda el programa de Vinyes i Estrelles

Vinyes guiat per Judit Sogas enòloga i propietària de les vinyes i el celler.

- Passeig per les vinyes de Rubió de Sols amb la posta del sol
- Tast de vi
- Sopar gastronòmic.

Estrelles guiat per en Ramon Ignasi Canyelles, soci de la AEC

- Observació audiovisual del cel
- Observació a ull nu del cel
- Observació amb telescopi
- Sessió fotogràfica del cel

Acabada la sessió, cap a les 12 de la nit aproximadament, retornarem a Barcelona

Preu: Autocar i programa Vinyes i Estrelles 55 euros per persona (inclou sopar gastronòmic)

Ingressar a CAIXA D'ENGINYERS ES72 3025 0017 4114 0003 1058

(Indiqueu nom, cognom i "Vinyes i estrelles")

Les **places són limitades** màxim 25 persones. Quan es completi es tancarà la inscripció.

Normativa: És obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor (pels que facin l'excursió del congost de Mu).

CHAMONIX

UNA PRESA DE CONTACTE AMB LA ROCA

ARÊTE DES MINETTES, a 200 m AD + (Aiguille du Peigne)

Per: Javier Aznar

Del meu primer estiu a Chamonix, han passat més de 40 anys i recordo bé les ascensions d'aquella primera visita, Aiguille de l'M, Mont Blanc, Arête des Cosmiques, Arête des Minettes, i de tornada a Barcelona, passem per les Calanques d'Envau, a Marsella, juntament amb Josep Bellmunt, i Manel Lobe.

En les Stages a Chamonix que organitzem amb l'Escola Glacera, vaig tornar tenir una altra ocasió per realitzar-la portant els participants.

Situada a la dreta de la coneguda Arête des Papillons als peus de l'Aiguille du Peigne, és un perfecte projecte per a una matinal pel seu poc compromís, una breu marxa d'aproximació des del Pla de l'Aiguille, i una fantàstica panoràmica.

Aproximació: Des del Pla de l'Aiguille, per sender ben marcat entre prats i restes de morrena, ens dirigim cap a la glacera de Pelerins-Peigne, a la nostra esquerra es troba la clàssica Arête des Papillons, més freqüentada, per uns viratges de dreta a esquerra ens situarem al principi de l'aresta. (màx. 1h).

Descens: Mitjançant tres ràpels, instal·lats, els dos primers són molt fàcils de trobar, després pel couloir des Papillons, atenció a les roques soltes, fins a arribar al sender marcat pel pas dels escaladors i alpinistes fins al Pla de l'Aiguille.

Material: doble corda, friends i encastadors, fissures per avorrir...

Horari: Tot i que les guies marquen de 2 a 3 h, la veritat és que el lloc, val la pena anar-hi amb tranquil·litat, el panorama, la quantitat de fotos, segur que faran allargar el temps d'aquest horari.

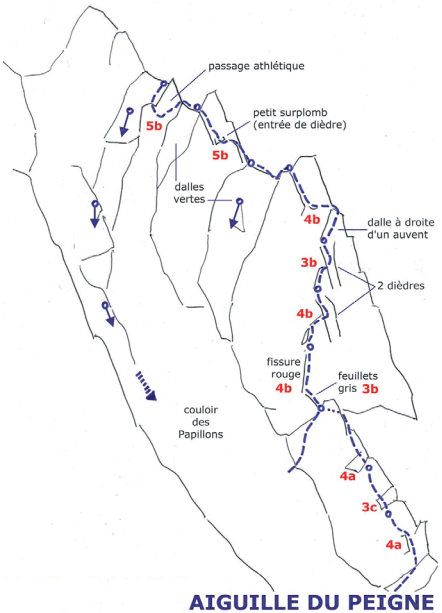

AIGUILLE DU PEIGNE
ARÊTE DES MINETTES

CASTELL DE MONTSORIU

9 de juny de 2018

Text i fotos: Rosa M. Soler

Des de fa temps em ballava pel cap de pujar al Castell de Montsoriu. La seva situació privilegiada al cim d'un turó a l'extrem est del Montseny, el fa visible des de molts punts i crida l'atenció. Jo hi havia pujat fa molts anys, quan era només un munt de runes envaïdes per la vegetació.

Castell des del fossat

Fa un temps vaig saber que estava força restaurat i que s'hi feien visites guiades i vaig pensar que seria un bon destí per una sortida de l'Agrupa que combinés senderisme i cultura. Amb aquest propòsit vaig demanar de posar-la al calendari d'enguany i després d'un parell de canvis de dates, finalment hi vam anar el dia 9 de juny, una colla de 15.

La majoria van pujar-hi caminant des del Coll de n'Orri, situat a la carretera que va de Breda cap a Arbúcies, per un camí que comença planer i acaba força costerut. Son gairebé 400 m de desnivell, que per sort es fan gairebé sempre per dins del bosc, el que en un dia de sol com el que vam tenir, s'agraeix d'allò mes!.

Només jo (per les meves limitacions de genolls) havia triat l'itinerari curt, que surt des de Coll de Castellar. En Xavi es va oferir amablement a acompanyar-me, per que no hagués de pujar sola. L'itinerari curt que vam fer, si bé estalvia força desnivell, també acaba en una forta pujada final quan s'ajunta amb l'altre camí.

Vam arribar al castell ben suats i ens vam asseure a l'ombra a esperar que arribessin els de l'itinerari llarg, que no van trigar pas gaire i poc després de les 10 ja érem tots a dalt. La visita guiada era a 2/4

Xerrada del guia

Torre de l'homenatge

de 12 o sigui que vam poder fer una bona estona de relax a l'ombra.

A l'hora en punt, vam entrar al castell acompanyats d'un guia que, apart dels temes històrics, ens va anar explicant un munt de coses, que sense ell ben segur que ens haurien passat per alt: L'entrada en ziga zagues fins a l'interior del recinte principal, els mètodes de defensa des de cada punt, les parts originals i les reconstruïdes, etc etc.

Poc a poc vam anar arribant fins al cor del castell: la torre de l'Homenatge. Des de dalt es pot contemplar una preciosa vista de 360 graus, que va des del Montseny al Montnegre i el mar i des de les Guilleries al Vallès. Baixant de la torre vam anar a visitar la "planta noble" on hi havia el palau i l'església, així com la immensa cisterna situada sota el pati central.

Ens van explicar que es una de les fortaleses gòtiques més ben conservades, ja que el fet de trobar-se lluny de les poblacions, ha fet que no patís l'espoli de les seves pedres. No obstant el pas dels anys va fer que s'anés esfondrant i per tant omplint de runa. S'ha fet molta feina i encara en queda per fer, però ara ja es un conjunt magnífic que val la pena de conèixer i que ens va sorprendre molt gratament a tots. Van ser gairebé dues hores de visita que ens van passar volant.

En acabat, vam tornar a buscar l'ombreta per dinar de carmanyola. Feia un sol que espetegava, però sota les alzines i amb l'airet que corria, s'estava perfecte.

Després de dinar i jeure una estona, vam anar a la Torre de les Bruixes, les restes d'una gran torre quadrada situada a un extrem de la part alta del turó i que havia format part de la primitiva fortalesa, molt més gran. Des d'aquest punt es té una perspectiva nova del Castell.

Ja després cap avall. Vam triar per la baixada una drecera que, sempre per dins del bosc, fa via ràpidament fins a trobar l'ampla pista que ens du fins a Coll de Castellar on ens espera l'autocar, per tornar cap a Barcelona.

Ha estat un dia ben complet, i un resum del nostre lema "excursionisme, cultura i país".

Des de la torre de les Bruixes

DEL SANTUARI DE MONTGRONY FINS A CASTELLAR DE N'HUG

Per: Lluís Tarruella

Abans de començar l'excursió ja ens va dir l'Àngel Porras (l'organitzador) que havia anul·lat part del recorregut més llarg que anava de Gombrèn al santuari per anar tots junts des del principi fins al final de l'excursió, fet que crec que va ser encertat.

foto: Joan Cánovas

Així, en arribar al santuari amb l'autocar vam poder esmorzar tots alhora i després d'una breu visita a la capella penjada a la roca vam començar a caminar tot passant per l'església de sant Pere i seguint pel camí del Malpàs fins el refugi de les Planelles. Un tros curt però humit i de molta verdor. A partir d'aquí vam començar a pujar per un corriol que, enllaçant amb alguns camins més amples i sempre en una pendent, diguem-ne "consistent", ens porta a una certa alçada on desaparegué el bosc i el terreny es va convertir en el que va ser la major part del recorregut: prats plens d'herba amb petits agrupaments de pins i avets d'alta muntanya (això sí, sense vaques). A mida que anàvem pujant el camí anava desapareixent i cada vegada costava més de pujar tot i que estava bastant clar per on s'havia d'anar (com més amunt millor). Jo que anava primer (per variar). Vaig arribar a un coll (pla de Pujals) i de seguida vaig sentir unes veus (no, no m'havia mort sinó perquè si no podria escriure això) que em deien que parés i que em senyalaven cap a la dreta.

M'estaven dient que anés en direcció al pic més alt de l'excursió, el Costa Pubilla. No sé si ells veien el pic des d'allà on eren però jo si que el veia amb l'estelada onejant a dalt de tot i el que semblava ser un pilar geodèsic. Després de comentar la jugada entre nosaltres i amb dos o tres persones més que ens vam trobar a dalt vàrem resseguir la carena que uneix el Costa Pubilla amb el Roc dels Llamps, el Cap de l'Emperadora i el Pedra Picada tot pujant i baixant pels prats, petits bosquets "despistadors" (però no ens vam perdre, eh!) i fins i tot vam topar amb un "bunker" de metralladores de la guerra civil (què hi feia allà a dalt?)

Em va cridar molt l'atenció l'originalitat de l'últim pic que vam pujar per quedar-nos a dinar: un pal que aguantava un martell que simulava "picar" una pedra al seu costat. Des de llavors tot va ser baixada passant per la collada de les Fontetes i agafant una pista que, fent ziga-zaga, ens portar a la carretera que va de Castellar de n'Hug sense pèrdua. L'únic que ens va espatllar una mica l'excursió va ser la pluja que ens va caure en l'últim moment i que va fer patir a aquells que no anaven prou preparats (em vaig descuidar la capelina a casa). Però bé, després de recuperar forces en un bar-restaurant del poble i deixar de ploure poc després d'haver arribat (mira quina casualitat) ens vàrem dirigir cap a la part baixa de Castellar de n'Hug on, després de comprar "quatres coques" en un forn —souvenir vam pujar a l'autocar "salvador" que ens duria a Barcelona.

En resum, una bona excursió... cansada però una bona excursió. D'això es tracta, si no, no seriem els "Semprepodem".

Foto: Àngel Porras

L'AGRUPACIÓ ESTÀ FENT CAMÍ AL NANGA PARBAT (8.125 m)

JA ESTÀ INSTAL·LAT EL CAMP BASE A 4235 m I EL CAMP 1 A 5450 m

Per: Albert Sambola (juny 2018)

Una activitat també important, com totes les que fan els socis de l'AEC, que s'està portant a terme aquests dies, i que no consta en la relació d'activitats que es desenvolupen i publiquen mensualment en el nostre butlletí, és l'ascensió amb esquis, mentre sigui possible, al cim principal del Nanga Parbat. Aquest és el repte del nostre soci Marc Urquizu i Sambola, i que ja va presentar en persona el seu projecte el passat 18 de gener en el local de l'agrupa.

El Nanga Parbat és la novena muntanya més alta del món i la segona més alta del Pakistan. El nom de la muntanya en Urdú i Hindi significa "Muntanya despullada". El nom prové del fet de que es tracta d'una muntanya aïllada, separada de la resta de grans muntanyes, per la qual cosa destaca sobre el paisatge. Aquest mateix aïllament la fa especialment perillosa pels escaladors. En Caixmir, el seu nom és Daimir, que vol dir "Rei de les muntanyes".

Alpinistes il·lustres s'han donat cita amb aquest cim. Per en Marc i en Josep el seu company de cordada, Ferran Latorre ha estat la font d'inspiració del seu repte; volen seguir les seves passes, fent la mateixa ruta que va intentar i que per culpa de les condicions meteorològiques no li va ser possible finalitzar amb l'assoliment del cim.

Apart de l'intent d'en Ferran Latorre, aquesta ruta pel vesant del Diamir, compta amb d'altres intents, com el de la cordada Messner-Etsandle de l'any 2000, i més recentment el de Simone Moro i Tamara Lunger a l'hivern del 2015.

L'objectiu del Marc és el de seguir les passes d'aquests grans alpinistes, i fer l'ascens amb esquis, mentre sigui possible, i completar la ruta amb l'ascensió de l'aresta de la piràmide final, que no ha estat mai escalada i que els durà al cim principal del Nanga Parbat.

Avui, dia 2 de juny, quant estic escrivint aquest article, ja hem rebut noticies del Marc.

Ja han instal·lat el Camp Base a 4235 m Aquest camp és el més maco de tots

els vuit mil. També tenen equipat el Camp 1, per iniciar des de aquí l'aclimatació.

Propers objectius en les properes setmanes:

Muntar el C2 a 5800 m, el C3 a 6450 m, el C4 a 7400 m seguint la cara nord-est. A partir dels 7800 m aproximadament, que és on han previst deixar els esquis, hauran de seguir per terreny desconegut. Es per això que hauran de valorar la millor ruta quan es trobin sobre el terreny, i valorar si han de muntar el C5. I completar la ruta amb l'ascensió de l'aresta de la piràmide final, que no ha estat mai escalada i que els durà al cim principal del Nanga Parbat.

A questa ruta, té un alt nivell de solitud, ja que es troba molt apartada de la ruta "normal". Aquest fet dificulta i afegeix compromís a l'activitat que es proposen. També cal tenir en comte que aquesta ruta encara no s'ha pogut realitzar sencera en cap ocasió. Per tant no tenen gaire informació, més enllà de l'experiència del Ferran Latorre l'any 2016. El repte doncs és majúscul !!!

Per a ells, només el fet d'anar-hi i d'atrevir-se, ja serà un èxit. Un cop allà, la muntanya els posarà a lloc i dictarà la seva sentència que hauran d'acatar amb l'alegria de qui ho ha donat tot amb il·lusió i esforç.

En Marc i el seu company de cordada, Josep, tenen previst de fer cim el dia de Sant Joan, dia més dia menys, si les condicions meteorològiques els són favorables així com el seu estat físic.

Quan rebeu el butlletí del mes de juliol, ja estarà decidida l'ascensió al Nanga Parbat.

Des de aquí i ara escrivint, faig arribar al nostre soci Marc totes les energies positives possibles i necessàries per a que realitzi el seu somni, juntament amb el seu company de cordada.

Gràcies per escoltar-me.

"L'únic impossible és allò que no intentes"

ÚLTIMA HORA AL "NANGA PARBAT" (8125 m)

Dia 12 de juny (21 h)

Fa dues hores que en Marc i en Josep han arribat al Camp Base després de estar cinc dies fora treballant a la muntanya. Han muntat el camp 2 (5800 m). Han assolit i superat la cota dels 6000 m Estan molt cansats i descansaran dos dies al camp base per reiniciar l'itinerari previst.

Estan bé i molt contents.

Les seves paraules:

"...és una passada de guapo..."

26-27 de maig de 2018

PEDRAFORCA

Per: Arnau Secall

El passat cap de setmana del 26 i 27 de maig, i tot i la mala previsió meteorològica que hi havia, la SEAM vam anar cap al massís del Pedraforca a veure si podíem fer alguna activitat de varis llargs en alguna de les seves cares.

Foto: Yolanda Soto

Dissabte les cordades es van repartit entre el mirador de Gresolet, on el Joan, l'Andrea i l'Amat van fer la via Ventana indiscreta, 180 metres, 6a i la Sara, la Yolanda i el Josep Emili van escalar la via Terror Tactyl, 180 metres, V+, mentre que l'Antonio i jo vam pujar cap al refugi per escalar a la Dent de Cabirols la Via del Guarda, 120 metres, 6b. Aquell mateix vespre, i veient que no havia de ploure, amb en Joan vam aprofitar per escalar a la llum dels frontals una altra de les clàssiques de la Dent de Cabirols, la via Civís-Genís, 150 metres, V+.

Foto: Joan Cabré

El diumenge les activitats es van diversificar i, mentre la Sara, l'Andrea i el Josep Emili anaven a caminar cap al coll del Verdet, el Joan, l'Amat, l'Antonio i jo anàvem a escalar a la paret del Roget la via

Foto: Joan Cabré

Prima, 220 metres, 6b+, una de les vies més boniques de la paret on els dos últims llargs són unes fissures precioses on totes les peces de protecció entren a «caldo».

Al final, podem dir que la meteo ens va aguantar i ens va permetre gaudir de bones activitats amb millor companyia i en un dels entorns més bonics del territori.

Seguim!

Dimecres al sol 23-5-2018

PUIG DE LA FORÇA (TAVERTET)

Per: Lluís Tarruella

La meva intenció al programar aquesta excursió era triple:

1. Esportiva, és a dir, caminar una mica cap amunt i cap avall i suar prou com per eliminar "toxines" del cos.

2. Turística, és a dir, passar per llocs macos i poder fer fotos i veure paisatge

3. Cultural: Potser aquesta faceta és la menys destacada perquè del castell de Tavertet, situat al Puig de la Força, en queda ben poca cosa però sí la suficient per veure que allí hi va haver una fortificació important que, junt amb la Domus del Pi (que també vam veure), formava part de la frontera de riu Ter que, en temps molt reculats, dividia el món musulmà del món cristià.

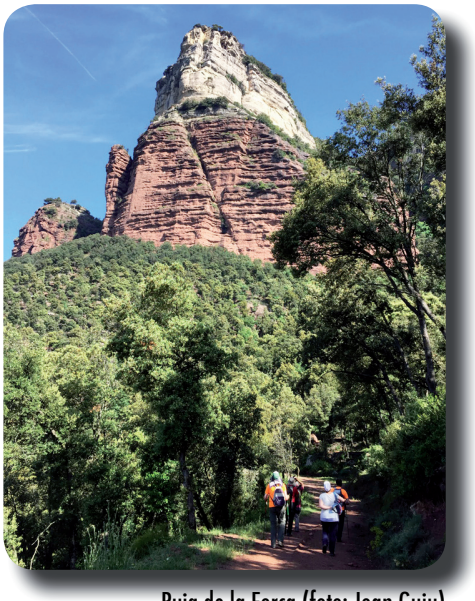

Puig de la Força (foto: Joan Guiu)

Dit això anem a descriure l'excursió. Una vegada arribats al final del camí que voreja el pantà de Sau i que porta al Club Nàutic, i ben aparcats els cotxes, vàrem decidir de fer el recorregut al revés perquè fos més fàcil per la gent que patia dels genolls i per evitat possibles relliscades a la baixada. He de dir que la pujada al Puig de la Força va ser forta però també humida i ombrívola (i al principi un pèl perdedora) i en l'arribar a dalt del coll vam descansar una bona estona. Allà mateix hi ha una explicació dels recorreguts que es poden fer i que cadascú va triar segons el seu interès i les seves possibilitats. De fet, qualsevol d'elles és espectacular per les vistes sobre el pantà de Sau i les Guilleries. Només s'ha d'anar amb compte amb les cingleres i les caigudes inoportunes (sempre ho són). Després de veure les quatre pedres

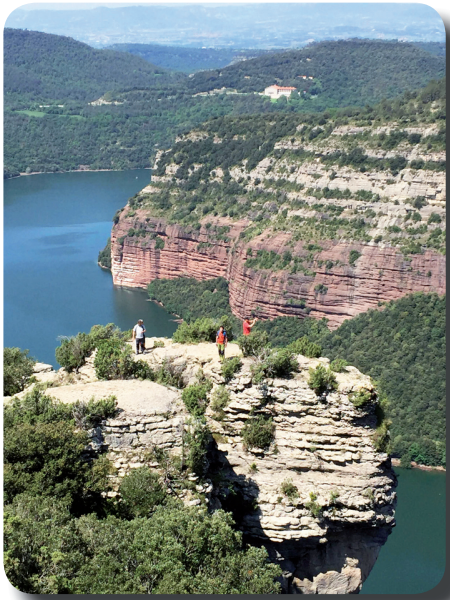

Dalt del Puig de la Força (foto: Joan Guiu)

que queden del castell entre el bosc i els matolls vam enfilar per unes escales de pedra (suposo que formaven part de la construcció medieval) i vam resseguir un camí que, passant per unes balmes, encastat a les roques i enfilant-se per un barranc ens porta a la part més alta dels cingles de Tavertet. Seguint cap a la dreta amb unes vistes que continuaven sent sensacionals (feia un dia molt clar) ens porta a la masia del Castell des d'on baixa un corriol a mà dreta que en uns ¾ d'hora ens porta altra vegada a la part baixa dels cingles i a la vora del pantà.

Allà vam fer dos grups: els qui volien fer l'excursió sencera i els que, pel cansament acumulat, varen decidir tirar avall fins la carretera que voreja l'aigua. Allà s'esperarien a que els recollíssim amb els cotxes. Els més "valents" vam agafar un camí a mà dreta que passant a sota dels cingles vàrem fer una ruta dita de "les carboneres" perquè allà fa bastants anys es feia carbó vegetal. De fet vam passar per diverses clarianes on la terra era fosca i evidenciava l'ús que se'n feia d'aquest lloc. Seguidament i anant de baixada vam visitar la Domus del Pi. Una torre de vigilància d'època carolíngia que encara s'està excavant. Amb uns 10 minuts més vàrem arribar als cotxes i anàrem a "salvar" els nostres companys que ens esperaven al costat de la carretera i enfilar cap a un dinar ben merescut a un restaurant a Vilanova de Sau. I després... cap a Barcelona.

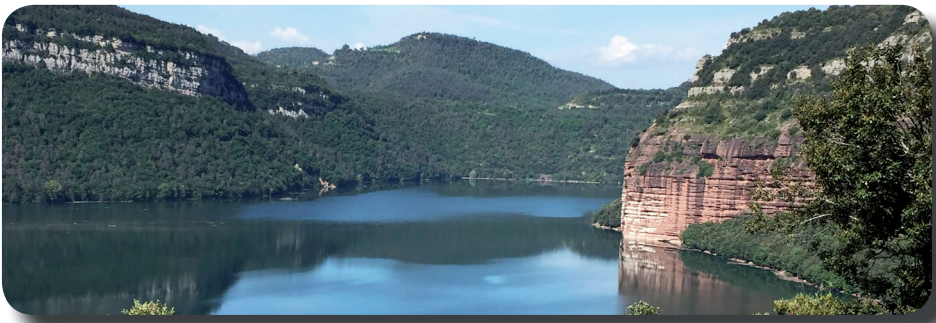

Pantà de Sau (foto: Joan Guiu)

II «RALLYE» D'ALTA MUNTANYA

organitzat pel C.E.C.

24, 25 i 26 de juny de 1960

Per: Llorenç Nasarre. Soci (reciclat i jubilat) 5703

L'Agrupació presentà dos equips, un dels quals el formàvem Josep Montagut com a líder, Josep Jordana i jo, encara un cadell. Prova molt exigent, agreujada pel mal temps.

El primer dia, 24, es donà la sortida a les 14 hores al refugi de Cap de Rec (1960m), ascensió a la Tossa Plana de Llés (2916 m), continuem al mig d'un temporal de vent i de pluja per la carena, fem la Tosseta de Vall Civera, La Mugueta i assolim La Muga (2860 m), ja al capvespre. Descens a les fosques fins la Cabana dels Esparvers, a 2060 metres, on està instal·lat el campament base. L'endemà, ben d'hora, calia tramuntar el port de Vall Civera, a 2517 m i continuar pels Pessons (2864 i 2838 m), en mig d'una pedregada que al cim del Montmalús (2782 m), ja era un temporal de neu. Fem un flanqueig fins la portella de Joan Antoni (2681 m), i pel pic d'en Gait (2776 m), assolim la carena que ens conduirà fins als cims gemats dels Envalires, on hi ha el control de pas.

Quan al mig del temporal albirem el primer dels cims, ens sorprèn un llamp que tombà a Montagut que anava uns passos endavant. Esglaiats, en Jordana i Jo, fem costat a Montagut, encara mig estabornit, la tempesta ens envolta, els cabells estan eriçats i un pessigolleig ens demostra que estem carregats d'electricitat i ens cal baixar més que de pressa, car la tempesta s'ha desfermat amb fúria i no dubtem: cal tornar al campament on hi serem a primera hora de la tarda. Estem sorpresos, car dels 23 equips participants, més de la meitat ja s'han retirat, quan encara ens manca un dels trams més exigents.

A les 22 hores del dia 25, es donà la sortida cap la Portella d'Engorgs (2696 m) mentre segueix la nevada. Cal continuar carena amunt, superant la Tosseta de L'Esquella (2871 m), i els cims d'Engorgs (2827 i 2818 m), fins la Portella de Meranges (2633 m), tot això en una nit ben fosca, sense lluna. La nevada s'ha aturat però fa un fred intens i ens arraulim com podem en una escletxa que es desprèn del Puigpedrós. Ja és matinada, no hi ha lloc per desplegar els sacs de dormir i el descans i ja no cal dir dormir, és del tot impossible. Montagut m'anima amb llur parla i uns suaus mastegots quan ja començo a delirar. A la fi, a tres quarts de sis del dia 26, hi ha l'albada, una llum lletosa amb un fred intens, ens posem tot seguit en marxa i encetem la pujada al Puigpedrós (2914 m), on ens cal esperar fins a les 6,30, l'arribada dels controls, tan pelats de fred com nosaltres.

Un cop registrats, davallem fins a l'estany de Malniu (2264 m), on caldrà fer un tram de regularitat i mentre esperem el nostre torn, aprofitem per fer un bon descans, tal com figura en la fotografia. El tram de regularitat ens porta fins l'estany de Guils (2254 m), on finalitza el ral·li. Constatem que només s'han classificat set dels 23 equips inscrits i que els guanyadors han estat la A.E. Pedraforca, seguits per nosaltres, la A.E.C, el tercer un equip del C.E.C, organitzador de la prova, el quart la A.E. Muntanya, el cinquè C.E. Puigmal, també el sisè de la mateixa entitat i el setè altre equip del C.E.C. Podem afirmar que els set equips foren guanyadors.

Cal recordar que no comptàvem amb d'altre ajut que no fos el que carregàvem a les motxilles, no hi havien, com ara, subministraments de cap mena i tot, menjar i queviures calia carregar-ho tostemps, a l'igual que la roba d'abric, en aquell temps més precària i pesada que no pas ara.

58 anys més tard, aprofitant que els tres membres d'aquell equip encara belluguem sobre la faç de la terra, crec que paga la pena rememorar una de les efemèrides de la nostra Agrupació.

ALTES DEL MES DE MAIG

Pedro González Valiente
Margarita Garreta Duch
Andreas Harmut Gotthardt
José Luis Moreno González
Pau Gómez Feliu
Yolanda Martínez Martínez
Dídac Méndez Martínez
Tomàs Malavia Pauné
Francesc Rigau i Sànchez
Montse Pamarol Collado
Simó Palau Pomarol
Jerôme Merle
Liu Merle Barbié
Elena González Magalhaes
Estrella Prats Santamaría
Ester Santamaría Herrero
David Prats Pujol
Llibertat Hereu Caamaño
Asha Green Hereu
Steve Green
Jay Green Hereu
Marta Martí Bosom
Mireia Nel.lo Martí
Estel Cristià Margenat
Ramona Glaenzel Cristià
Aurora Glaenzel Cristià
Max Glaenzel Ribas
Ada Brunfaut Martínez
Josep Martínez Vilar
Susana Navalon Martínez
Víctor Martínez Navalon
Marina-Itzel Martínez Navalon

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

PAGAMENTS

ATENCIÓ: NOUS COMPTES BANCARIS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat
ere@aec.cat
caiac@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat
laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

Puig de la Força (foto: Miquel Budi)

Diada del Soci 18 (foto: Domenec Pradu)

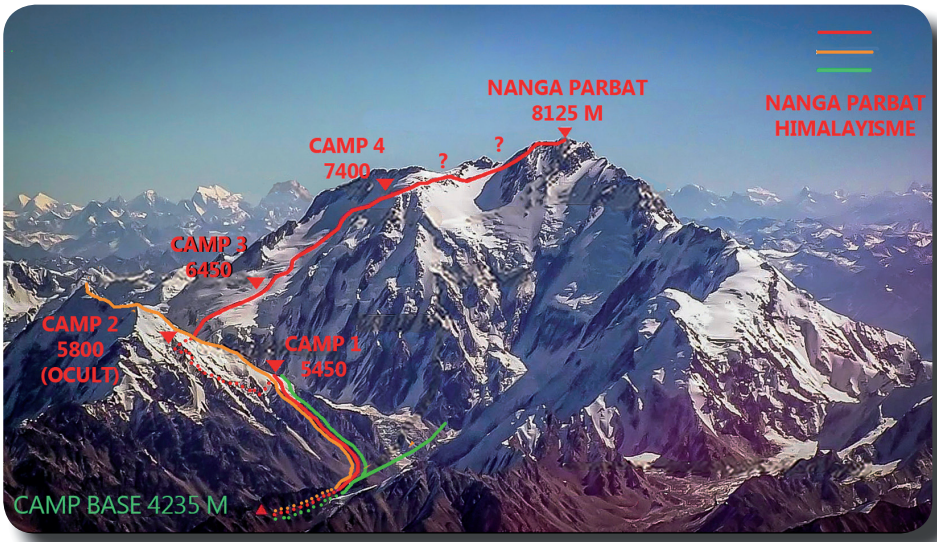

Expedició al Nanga Parbat

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529
e-mail: aec@aec.cat
web: www.aec.cat

Edita: AEC
President: Pere Mansilla
Coordinació: Rosa Maria Soler
Correcció lingüística: Jordi Romagosa

1912

2013

Amb la col·laboració de:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium
Dipòsit Legal: B 11805-2015
En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Josep Bou, Rosa M. Soler, Javier Aznar, Joan Cabré, Àngel Porras, Llorenç Nasarre, Pep Molinos, Pep Molinos, Mari Guillen, Domènec Palau, Ramon I. Canyelles, Lluís Tarruella, Joan Cànovas, Albert Sambola, Arnau Secall, Yolanda Soto, Joan Guiu, Miquel Budi Jordi Pino i Llorenç Nasarre